

[Statsministeren.]

økonomisk konference o.s.v., alt dette vil udenrigsministeren nærmere kommentere. Jeg skal gøre en særlig bemærkning om det nordiske.

I min tale den 8. februar her i tinget sagde jeg — det findes på sp. 2656 —:

„Mange af vore tanker vil i denne situation været rettet ikke blot til vore to nabolande og hovedkunder England og Tyskland, men også til de nordiske lande, som vi håber snarest inden for som uden for EFTA at kunne uddybe det frugtbare samarbejde med. Det nært forestående Nordisk Råds møde i Oslo giver os en god lejlighed til at få gennemdrøftet det nordiske samarbejdes muligheder i denne situation.“

Det ærede medlem hr. Aksel Larsen har jo tidligere været udtalt modstander af det nordiske samarbejde. Han gik, som det høje ting vil erindre, imod oprettelsen af Nordisk Råd, fordi han frygtede, at det nordiske samarbejde ikke stemte overens med Sovjetunionens interesser. Det ærede medlem hr. Aksel Larsen fremhævede også i dag betydningen af at udvide samhandelen østpå, og heri er jeg ganske enig med ham, men jeg er glad for, at han har indset, at det nordiske samarbejde har en selvstændig værdi. En selvstændig nordisk toldunion ville dog formentlig sprænge EFTA og kan derfor næppe forventes at få tilslutning, heller ikke fra Norge og Sverige, men ideen om et nordisk samvirke i de kommende forhandlinger, sådan som det også har været drøftet med den norske udenrigsminister, Halvard Lange, og den svenske udenrigsminister, Thorstein Nilsson, her i København i de sidste dage, skal vi i de kommende uger søge styrket på bedst mulig måde.

Til slut et par bemærkninger til den ærede konservative ordfører.

Jeg synes, at det ærede medlem hr. Poul Møller har en ganske betydelig evne som polemiker og turnerer mange af sine pointer uhyre fikst. Han har udviklet det som en art speciale at være statsministerangriber; det kan vel være rimeligt for det ærede medlem i den stilling, han indtager som sit partis politiske ordfører, og det kan måske være særlig nødvendigt for ham i situationer, hvor han af taktiske grunde ønsker at tilsløre, at han og hans parti i

det store og hele er enige i den rent faktiske politik, regeringen fører.

Om det ærede medlem måske ville være en bedre talsmand for konservative vælgere i dette land, hvis han stærkere fremhævede de fælles opgaver, der skal løses i en for landet vanskelig tid, og måske bidrog til sådanne løsninger med positive forslag, ja, det er jo op til det ærede medlems egen overvejelse og afgørelse, og det skal jeg naturligvis ikke blande mig i.

Jeg skal ikke polemisere, jeg skal nøjes med at henvise til, at som en af de første, der kommenterede præsident de Gaulles udtalelser til mig, fandt vi det ærede medlem hr. Poul Møller. Han må have udtalt sig samme dag, idet vi allerede dagen efter, den 27. januar, kunne læse det ærede medlems kommentar. Jeg citerer her efter dagbladet Aktuelt, men jeg formoder, det er den samme udtalelse, der bringes andre steder.

Aktuelt skriver, at præsident de Gaulles tilbud til statsminister Krag er blevet modtaget med blandede følelser. De fleste er glade for tilbuddet, men ser ikke nogen mulighed for dansk tilslutning uden engelsk medlemskab. Derefter kommer forskellige politiske og organisationsmæssige personligheds udtalelser, og så følger det ærede medlem hr. Poul Møllers udtalelser — jeg beder om den højtærede formands tilladelse til at citere —:

„Det må være i dansk interesse, at vore to store markeder kommer sammen. Skulle forhandlingerne herom bryde sammen, må vor stilling tages op til ny overvejelse. Heri må indgå de udveje, general de Gaulle nævnte; men også de øvrige muligheder må undersøges, herunder uddybning af samarbejdet mellem de syv og en eventuel udvidelse af EFTA.“

Det ærede medlem hr. Poul Møllers kommentar ligner til forveksling, hvad der blev sagt fra mange andre sider, også fra regeringens side og fra min side.

Vi skal selvfølgelig ikke i dag drøfte en økonomisk helhedsløsning, men jeg går ud fra, at man også fra konservativ side vil efterkomme en opfordring til forhandling om skattelettelsesproblemet, en opfordring til forhandling, der kan forventes fremsat i fuld overensstemmelse med forligets ånd